

Voi voi

Henkeäsalpaavan kauniit auringonlaskut värjäävät sydänkesän pitkien päivien helteisien iltojen pilvilinnoja. Kuluvana kesänä värikkyys on kenties vain tulosta keväisestä tulivuorenpurkauksesta Islannissa, mutta hehkuessaan pitkälle jo hämärtyviin öihin viileissä pilvikerroksissa ovat ne osaltaan luomassa valoisien kesäöiden pohjoista taikaa.

Jos oli mennyt talvi poikkeuksellisen kylmä, niin vastaavasti on kesä tähän saakka ollut poikkeuksellisen lämmin. Toukokuussakin saatiin nauttia poikkeuksellisen lämpimistä ilmoista tosin vain lyhyen aikaa. Seuraus tuosta aikaisesta hellejaksosta oli se että kuluvana kesänä voin kenties toteuttaa uhkarohkean aikeeni; uida Ullavanjärvessä synttäreistä nimpappareihin. (20.05 – 1.10). Ainakin synttäripuoli on jo hallussa.

Kuin uhallakin, olivat Kaustislaiset saaneet järjestetyksi jokakesäiset festivaalinsa tänäkin vuonna. Totta kai sitä oli allekirjoittaneen käytävä paikanpäällä ihmettelemässä. Pelimannitalolla järjestetty, paikallisten musisoijien voimin toteutettu, Muistojen Kaustinen –konsertti kiinnosti, koska ohjelmalehtisessä mainittiin myös kertomuksia kuultavan. Kertomuksien osalta tilaisuus jäi kyllä vähän vajavaiseksi, mutta musisointia kuulikin sitten sitä enemmän. Nykyisten Festivaalien sielu, ensimmäisten järjestettyjen juhlien itseoikeutettu keskushahmo, Konsta Jylhä, katseli valokuvasta Pelimannitalon seinältä yleisömeren yli keskittyneesti soittaen viulua, kuin vielä osallistuen yhteiseen musisointiin. Paluu juhlien perusasioihin ja runsas talkootyö oli aistittavissa yleisessä ilmapiirissä positiivisena väreenä. Hyvä Kaustinen!

Kuluvana vuonna ei tule täyteen 100 vuotta ainoastaan Konsta Jylhän syntymästä, vaan myös entisen Ullavan kunnan eräs paikallinen kuuluisuus juhlii samaa merkkipaalua. Tai juhliisi jos ei olisi tehnyt lopullista katoamistempua 60- luvun alussa, nimittäin Neverbackan Fakiirina tunnettu Toivo Rahkonen. Tosin elinaikanaan vaati käytettävän itsestään nimitystä Taikuri. Aivan yhtä kuuluisa ei Taikuri ollut kuin Konsta, mutta niiden jotka vielä tuon ajan muistavat mukaan oli taitava korttitemppujen sekä muiden kädentaitoa vaativien käsitempujen mestari. Fakiiritempuistaan muistetaan mm. solmion kiinnittäminen suoraan kaulalle hakaneulalla. Nykyään vastaavia temppeja tekee ehkä Duudsonit. Ullavan Joulu 2007 – lehteen yritin aikoinaan saada jonkinlaista elämänkertaa kirjoitettua Taikurista, mutta kokoon saamani aineisto oli vajavainen. Edes valokuvaa Taikurista en tuolloin onnistunut löytämään. Ehkä tänä vuonna onnistaisi. Jos joku vanhemmista lukioista muistaa nähneensä Neverbackan Fakiirin esityksiä missä tahansa maailmalla, tai jos muistaa jotain muuta Taikuriin liittyvää niin ottakoon yhteyttä allekirjoittaneeseen. Myös muu materiaali olisi tervetullutta. Valokuva Taikurista olisi suorastaan kullan arvoinen.

Likimain kullan hinnoissa pyörii myös eräs peruselintarvike joissakin kauppaliikkeessä. Jos ei tyydy pelkään ylähuuleensa leivänpalasensa päällä on pulitettava yli 3 euroa saadakseen paketillisen voita edellä mainittuun tarkoitukseen. Kysyessäni naapurikunnan erään kauppaliikkeen johtajalta kuinka heillä on varaa myydä em. tuotetta n. 1.5 eurolla, sain vastaukseksi sen mitä jo epäilinkin; monopoliasema kaupantekijänä nostaa keltaisen kesäherkun hinnan pienillä paikkakunnilla. Takavuosina oli Kaustisellakin joissakin kauppaliikkeissä ns. ”Festivaalihinnat” kuumimpana kansanmusiikkijuhlien sesonkiaikana. Lisääntynyt kilpailu on onneksi tasannut Kaustislaiset hinnat sesongeista riippumattomiksi ja suorastaan laskenut hintoja.

RAUNO NIIRANEN

rauno.niiranen@suomi24.fi